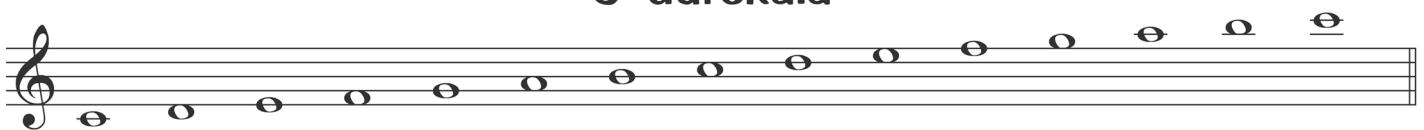

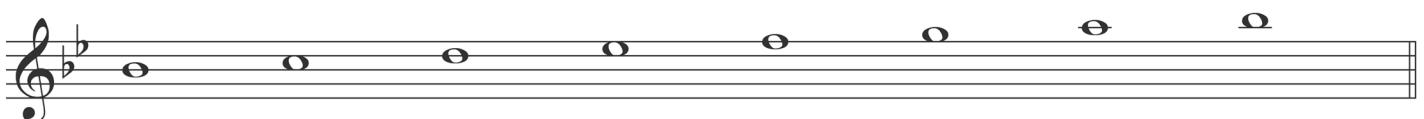
C-durskala

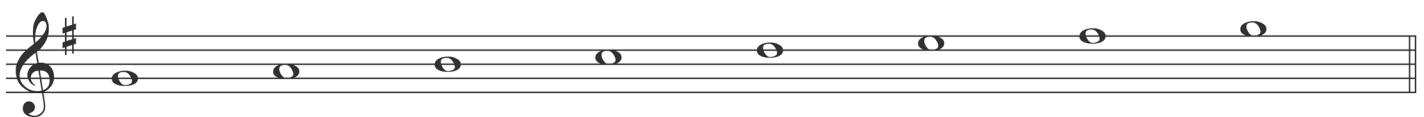
F-durskala

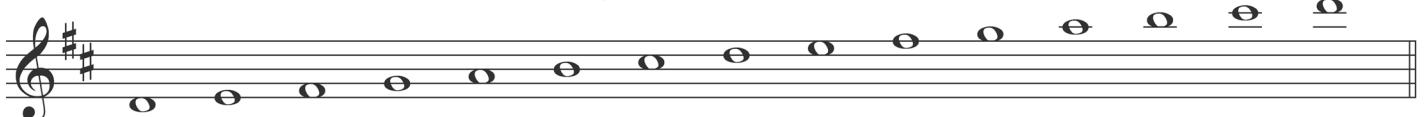
B♭-durskala

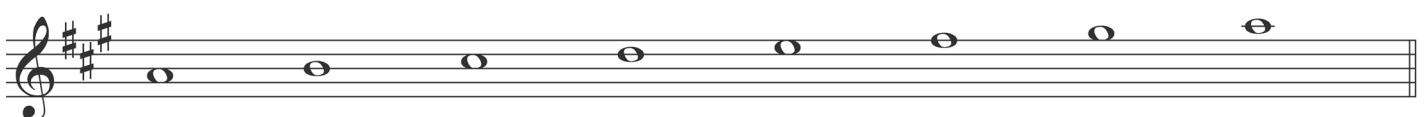
G-durskala

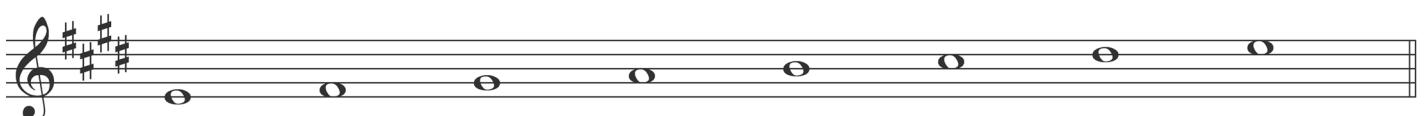
D-durskala

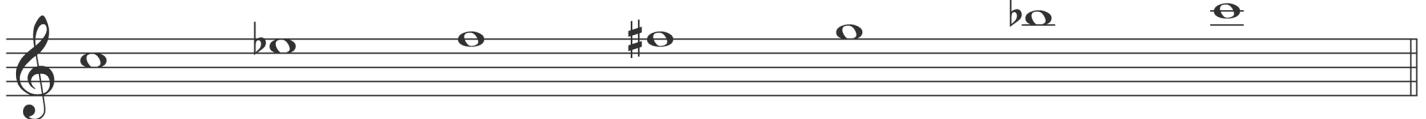
A-durskala

E-durskala

C-blueskala

G-blueskala

D-blueskala

BLUES

Ordet *blues* användes redan på 1740-talet, när den engelske skådespelaren David Garrick skrev till en vän: "I am far from being quite well, tho not troubled with ye Blews as I have been." Att ha "*the blues*" eller "*the blue devils*" innebar att vara låg, nere, sänkt, dyster, melankolisk, deprimerad.

Det här sinnestillståndet gav namn åt musikstilen *blues* under sent 1800-tal. De första bluesarna sjöngs på landet, mest i Mississippideltat med sina bördiga bomullsplantager, och kallas därför *country blues* eller *delta blues*.

Blues bygger på *AAB*-form – en fras sjungs eller spelas två gånger (*AA*) och får sedan ett "svär" i sista raden (*B*). En berömd bluestext är "*Divin' Duck Blues*":

*A: If the river was whiskey, and I was a divin' duck
A: If the river was whiskey, and I was a divin' duck
B: I'd dive to the bottom, and I would never come up*

Texterna i *blues* är mycket ofta galghumoristiska, som i "*Divin' Duck Blues*". Och tonförrådet i blueskalan (se ovan) ger en dramatisk och "mörk" klang åt musiken.